

i Reglen benævnes, i Virkeligheden kunde være faldne ind under Loven og have nydt godt af dens Bestemmelser, men det viste sig nu ikke at blive Tilfældet. § 2 ser ganske tiltalende ud, navnlig for en overfladisk Betragtning. Man faar ved Læsningen af den det Indtryk, at det ogsaa er alle uge- og daglønnede Personer, der komme ind under Loven, men Glæden over disse Bestemmelser forsvinder, naar man kommer til § 3, hvor der oplyses, at det kun er den faste Pengeløn, der kommer i Betragtning ved Ansættelse af Tilskuddet.

Jeg tror ogsaa, at den gældende Lov her har givet Anledning til stor Skuffelse, idet der nemlig i Henhold til Lovens § 5 skal fradrages de uvisse Indtægter, der medregnes ved Aarsindtægten, altsaa Bolig, Brændsel og Brugen af Jordlod; disse Ting ere i Virkeligheden ansatte for højt, og naar det altsaa fradrages, kommer Tillæget kun til at gælde med Hensyn til den faste Pengeløn. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at ifølge de Oplysninger jeg sidder inde med, har man ansat Skovfogedernes Bolig med tilhørende Jordlod til 400 Kr. Da Jordlodden nu i Reglen er af temmelig daarlig Beskaffenhed, og Boligen i Virkeligheden ikke kan siges at have den Værdi, den er ansat til, har denne for høje Vurdering af Naturalydelseerne gjort Skade, for saa vidt som den faste Pengeløn er bragt ned under det, som den burde ansættes til. Det samme gælder de underordnede Funktionærer, de saakaldte Opsynsmænd, hvis Bolig er sat til 300 Kr., hvilket bevirker, at de kun have faaet et ganske lille Tillæg, mindre end de i Virkeligheden efter min Opfattelse skulde have.

Det er dog nok muligt, at Loven er bleven praktiseret efter den Forstaaelse, man med Rette kan lægge i den efter dens Ordlyd, men derfor er der saa meget mere Grund til at gøre opmærksom paa Fejlene, at de kunne blive rettede, saaledes at Loven kan komme til at faa det demokratiske Præg, som enhver Lov efter min Mening bør have, hvis vi fra vort Synspunkt skulde kunne kalde den god og tidssvarende. Jeg kan nævne Eksempler paa, hvordan man ved visse Funktionærer har faaet deres faste Pengeløn ned til en Sum omkring 100 Kr., saa de kun have kunnet faa en Sum af 12 Kr. i Tillæg. Jeg ved ogsaa et bestemt Tilfælde, hvor hvor man har faaet den faste Pengeløn ned til 80 Kr., og da nu efter § 3 det overskydende falder bort, altsaa en Brøkdel af Kroner falder bort, faar den paa-

gældende, som ellers vilde have faaet 9 Kr. 60 Øre, kun 9 Kr. i Tillæg, idet de 60 Øre ere faldne bort. Nu kan man jo sige, at 9 Kr. er bedre end intet, og det er ganske vist, men naar man vil give det Udseende af, at man virkelig vil komme dem til Hjælp, som trænge til Lønningsforhøjelse, med et Tillæg, som skal betyde noget, forekommer det mig rigtignok, at man ikke har været saa heldig i sine Bestræbelser, som man kunde have ønsket og burde have været. Jeg vil derfor gerne henlede Opmærksomheden paa, at det Udvælg, som faar med denne Sag at gøre, her søger at foretage nogle Rettelser saaledes, at denne Lov i langt højere Grad end hidtil kunde komme de underordnede Funktionærer ved Statens Skove til gode og komme dem til gode paa den Maade, at deres virkelige Indtægt bliver lagt til Grund for Bedømmelsen af, hvor stort Tillæg de skulde have, saaledes at man ikke alene medtager den faste Pengeløn, men i Virkeligheden regner med hele den Aarsindtægt, der er almindelig for Skovløbere og Hegnsynsmænd, og som for disses Vedkommende kan ansættes til saadan noget som 800 Kr. Det vil altsaa være en Forhøjelse af henimod 100 Kr., og det vil være en Forhøjelse paa rette Sted, som de ogsaa fortjene at faa.

For Arbejdsmændenes Vedkommende, som i Virkeligheden, efter hvad jeg tillod mig at udtale før, ere forpligtede til at tage Arbejde i Statens Skove, og som for saa vidt ere fast ansatte, som de skulde arbejde i Statens Skove den Tid, de faa tilovers fra deres faste Jordlod, bør man beregne den fulde Aarsindtægt ikke alene af, hvad de tjene ved deres Arbejde, men ogsaa hvad deres Bolig og Jordlod er værd, hvad der for de fleste varierer omkring 600 Kr. De ville altsaa faa en Lønningsforhøjelse af 72 Kr., og det vil jo for disse Folk, som leve under saa beskedne Forhold, betyde ikke saa lidt.

Jeg kunde for Resten have Lyst til at komme med nogle almindelige Betragtninger over disse Lønforhold, men jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, da jeg jo naturlig er henvist til det foreliggende specielle Lovforslag. Men om de Embedsmænd og Funktionærer, der ere ansatte ved Statens Skove, vil jeg sige, at jeg vilde ønske, at man ad Aare vilde optage Spørgsmaalet om at forhøje deres Løn, ogsaa for Skovfogedernes Vedkommende. For deres Vedkommende er Forholdet det, at de kunne opnaa en fast Løn af 800 Kr. De fleste Skovfogeders Løn er for